

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development R & D) โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : ผลการพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีประเด็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานดังนี้

1. ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อนำผลที่ได้จากความคิดเห็นมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านหลักสูตรฝึกอบรมรูปแบบและกิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และวิธีการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม โดยทำการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดาปานนิมิตมิตรภาพที่ 142 จำนวน 1 คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มโรงเรียนพระแท่น จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 คน

ผลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	2	15.38
หญิง	11	84.62
2. อายุ		
26 – 30 ปี	2	15.38
31 – 35 ปี	3	23.07
36 – 40 ปี	2	15.38
41 – 45 ปี	3	23.07
46 – 50 ปี	1	7.70
51 – 55 ปี	1	7.70
56 – 60 ปี	1	7.70
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	8	61.54
ปริญญาโท	5	38.46
4. ตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	7.70
ครูผู้สอน	12	92.30
5. ท่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่		
มี	9	69.23
ไม่มี	4	30.77

จากตาราง 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.62 อายุ 31 – 35 ปี และ 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.07 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.54 ปัจจุบันส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 92.30 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 69.23

จากการสัมภาษณ์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตาปานนิมิตมิตรภาพที่ 142 และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มโรงเรียนพระแท่น ปรากฏผลดังนี้

1. ผลจากการสัมภาษณ์ในประเด็นเรื่องหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีความจำเป็นหรือไม่ อย่างไร พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความจำเป็น เนื่องด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจะเป็นกิจกรรมที่เป็นสิ่งแปลกใหม่แก่นักเรียน เพราะนักเรียนมักจะได้เรียนอยู่แต่ในห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นลักษณะที่ซ้ำซากจำเจ ไม่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนหันมาสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะเมื่อนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจจะเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมหรือวิชานั้นๆ ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากในความคิดของนักเรียน เมื่อเราจัดเป็นกิจกรรม และเมื่อกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่สนุก น่าสนใจ นักเรียนก็จะมี ความอยากที่จะเรียนรู้ อยากที่จะเอาชนะให้ได้ เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียน เพราะการจัดกิจกรรมฝึกอบรมจะเป็นการทำให้นักเรียนสนใจแล้ว นอกจากนี้ยังเป็นการเน้นในแต่ละทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนด้วย โดยในการฝึกอบรมครั้งนี้เป็นการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษ จะเป็นการพัฒนาในทักษะที่นักเรียนทุกคนกลัว เนื่องด้วยนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษด้วยกลัวผิด กลัวอายเพื่อน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น และการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมแก่การที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอีกด้วย สะท้อนได้จาก

“การฝึกอบรมนี้มีความจำเป็น เพราะจะทำให้เด็ก ๆ
ได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเด็ก ๆ มัก กลัวผิด
กลัวอายเพื่อน ถ้าได้ฝึกอบรมนักเรียนจะได้มีความกล้า”

ชุมพร เสนีรัตน์ 28 / ต.ค. / 57

“ฝึกอบรมมีความจำเป็น จะได้ช่วยให้นักเรียน
หันมาสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะภาษาอังกฤษ
เป็นวิชาที่ยาก โดยเฉพาะเรื่องการพูดนักเรียนจะไม่กล้าพูด”

พณณกร ไคร์ครวญ 28 / ต.ค. / 57

2. ผลจากการสัมภาษณ์ในประเด็นเรื่อง การจัดฝึกอบรมที่ดีควรมีรูปแบบและกิจกรรม การฝึกอบรมแบบใด เพื่อให้นักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้มากที่สุด พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือรูปแบบและกิจกรรมการฝึกอบรมอยาก ให้นเน้นการฝึกตามสถานการณ์สมมุติ โดยการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ตามกิจกรรมที่ต้องการ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ มาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ หรือใช้สถานการณ์สมมุติแต่อาจใช้ชื่อสถานที่จริง ตามสถานที่สำคัญๆ ในท้องถิ่น และอยากให้เป็นการเรียนรู้จากเหตุการณ์จริง คือการนำเอา

สถานการณ์จริง จากสื่อต่างๆ เช่น การสนทนาของชาวต่างชาติที่ค้นหาได้จากอินเทอร์เน็ต มาเปิดให้นักเรียนได้ศึกษาวิธีการพูด และเป็นตัวอย่างการพูดในเรื่องนั้นๆ ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ สะท้อนได้จาก

“อยากให้เน้นกิจกรรม role play เด็กจะได้ฝึกการพูดเยอะๆ แล้วก็อยากให้มียุทธสนทนาที่เป็นตัวอย่างการพูดของชาวต่างชาติ เดียวนี้เราสามารถหาได้เยอะแยะตามอินเทอร์เน็ต ”

พັນชชา เลาะห์โชติ 28 / ต.ค. / 57

“ฝึกการพูดด้วยการกำหนดสถานการณ์สมมุติให้นักเรียนแต่อาจใช้ชื่อสถานที่จริงในท้องถิ่นและน่าจะมีตัวอย่างบทสนทนาให้นักเรียนได้ศึกษา”

สมหมาย เหล่าทรัพย์เจริญ 29 / ต.ค. / 57

3. ผลจากการสัมภาษณ์ในประเด็นเรื่อง การฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีความเหมาะสมกับสื่อประกอบการฝึกอบรมประเภทใด พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าสื่อที่ใช้ควรมีความหลากหลาย เช่น สื่อที่เป็นเอกสารเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ สื่อที่จะใช้เป็นแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมให้นักเรียน สื่อที่เป็นภาพและเสียงที่สามารถเคลื่อนไหวได้ ควรเป็นสื่อที่มีสีสันสวยงาม เป็นที่ดึงดูดความสนใจให้นักเรียน ควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน และเหมาะสมกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการพูดภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากสื่อได้อย่างเต็มที่ สะท้อนได้จาก

“อยากให้มีสื่อที่เป็นภาพ และเสียงที่สามารถเคลื่อนไหวได้ เพราะเด็กจะสนใจที่จะดูมากกว่าการฟังจากครู”

อภิรดี คุณประทุม 29 / ต.ค. / 57

“สื่อจะต้องตรงกับเนื้อหาที่จะให้นักเรียนได้เรียน มีสีสันสวยงาม เข้าใจง่าย และเนื้อหามีความเหมาะสม”

กนิษฐา คงเหลี่ยม 29 / ต.ค. / 57

4. ผลจากการสัมภาษณ์ในประเด็นเรื่อง ควรใช้วิธีการใดในการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่าการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ควรประเมินผลจากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ และให้การทดสอบเป็นการสนทนากันระหว่างครูผู้ประเมินกับนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์การประเมินในแต่ละด้านให้ชัดเจน สะท้อนได้จาก

“ฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษ ก็ต้อง
สอบด้วยการพูดภาษาอังกฤษ เด็กจะได้
ตอบได้ในสถานการณ์จริงกับครูที่สอบด้วย”

จิราภรณ์ อ่ำแจ้ง 28 / ต.ค. / 57

“ทดสอบโดยการสอบพูดกับครูตัวต่อตัว
ตามเรื่องที่เราได้ฝึกอบรมไป จะทำให้เรารู้เลย
ว่านักเรียนคนไหนได้ไม่ได้ในเรื่องไหน”

อุษณีย์ วงศ์บุญเพ็ง 29 / ต.ค. / 57

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : ผลการพัฒนาหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับร่าง โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มาวิเคราะห์แล้วพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง

หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับร่าง ซึ่งพัฒนามาจากข้อมูลการสัมภาษณ์ในด้านหลักสูตรฝึกอบรมรูปแบบและกิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และวิธีการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม จากผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มโรงเรียนพระแท่น รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 คน ซึ่งได้องค์ประกอบดังนี้ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ขอบข่าย เนื้อหาและเวลาเรียน แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 หลักการของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1.1.1 เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปใช้ได้ถูกต้อง

1.1.2 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เรื่อง การถามและให้ข้อมูลส่วนบุคคล (asking and giving for personal information) และการถามและการบอกทิศทาง (asking and giving directions)

1.1.3 เป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1.2.1 เพื่อให้ นักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้เรื่อง การถามและให้ข้อมูลส่วนบุคคล (asking and giving for personal information) และการถามและการบอกทิศทาง (asking and giving directions)

1.2.2 เพื่อให้ นักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1.2.3 เพื่อให้ นักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกให้เป็นคนกล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในตนเอง

1.2.4 เพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่มีคุณภาพ

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบ่งออกเป็น 2 เรื่องสรุปได้ดังนี้

1.3.1 เรื่อง การถามและให้ข้อมูลส่วนบุคคล (asking and giving for personal information) เนื้อหาได้แก่ 1) การแนะนำตนเอง (introduce myself) 2) การแนะนำบุคคลอื่น (introduce others) 3) การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ (asking and giving about occupation) 4) การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว (asking and giving about family)

1.3.2 เรื่อง การถามและการบอกทิศทาง (asking and giving directions) เนื้อหาได้แก่ 1) การถามทิศทาง (asking directions) 2) การบอกทิศทาง (giving directions)

1.4 ขอบข่ายเนื้อหาและเวลาเรียนของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

การเรียนรู้คำศัพท์ และประโยคต่างๆ ที่จะใช้ในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เรื่อง การถามและให้ข้อมูลส่วนบุคคล (asking and giving for personal information) และการถามและการบอกทิศทาง (asking and giving directions) เพื่อให้ นักเรียนผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ในการแนะนำตนเอง แนะนำบุคคลอื่น การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว การถามทิศทาง และการบอกทิศทาง ทำให้นักเรียนผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างสูงสุด

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมใช้เวลาฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทั้งหมด 6 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 36 ชั่วโมง

1.5 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

โดยใช้กระบวนการฟังการบรรยายให้ความรู้จากวิทยากร เอกสารการฝึกอบรม การฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยทำการฝึกอบรมด้วยวิธีประสบเหตุการณ์ (Incident Method) เพื่อให้เกิดทักษะในด้านการพูด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ถูกต้อง

1.6 สื่อการเรียนการสอนของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1.6.1 คู่มือการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับวิทยากร

1.6.2 คู่มือการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียน

1.6.3 เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ และจอรับภาพ

1.6.4 คอมพิวเตอร์

1.6.5 แผ่นภาพ

1.6.6 บัตรคำ

1.6.7 ซีดี

1.7 การวัดและประเมินผลของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1.7.1 การประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยทำการประเมินนักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากระดับความสามารถของนักเรียนจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้แบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1.7.2 การประเมินเจตคติของนักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1.8 แผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การแนะนำตนเอง (introduce myself) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การแนะนำบุคคลอื่น (introduce others) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ (asking and giving about occupation) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว (asking and giving about family) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การถามทิศทาง (asking directions) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การบอกทิศทาง (diving directions)

2. การประเมินผลหลักสูตรฉบับร่าง

เมื่อร่างโครงสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้ว ดำเนินการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรด้านความสอดคล้องและความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความสอดคล้องและความเหมาะสม และทำการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การแนะนำตนเอง (introduce myself) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การแนะนำบุคคลอื่น (introduce others) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ (asking and giving about occupation) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว (asking and giving about family) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การถามทิศทาง (asking directions) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การบอกทิศทาง (giving directions) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีความสอดคล้องและความเหมาะสม สรุปคือ ทุกประเด็นมีความสอดคล้องและความเหมาะสม สามารถนำไปใช้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้

3. การปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

นำผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่างจากผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดลอง ได้แก่ ปรับการออกแบบกิจกรรมการสอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ปรับการออกแบบกิจกรรมในใบงานให้ปฏิบัติได้ง่ายขึ้นพร้อมทั้งปรับเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนขึ้นกว่าเดิม และปรับเอกสารทุกฉบับให้ตรงกันกับเอกสารของหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การแนะนำตนเอง (introduce myself) พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี อาจเนื่องจากเนื้อหาส่วนใหญ่ยังเป็นสิ่งที่นักเรียนเคยได้

เรียนรู้มาแล้ว จากการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่เมื่อถึงขั้นการฝึกวิทยากรให้นักเรียนฝึกการแนะนำตนเอง พร้อมการให้ข้อมูลส่วนตัวเป็นรายบุคคลและให้นักเรียนเพิ่มเติมข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ ตามที่นักเรียนต้องการ นักเรียนหลายคนไม่กล้าที่จะพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษออกมา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การแนะนำบุคคลอื่น (introduce others) พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี วิทยากรอธิบายคำศัพท์ต่างๆ จนนักเรียนเข้าใจ จากนั้นทำการเริ่มต้นบทสนทนา การแนะนำบุคคลอื่น นักเรียนสามารถทำได้ดี เนื่องด้วยโครงสร้างบทสนทนามีความคล้ายคลึงกับการแนะนำตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ (asking and giving about occupation) พบว่า เมื่อวิทยากรอธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและสถานที่ ความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและสถานที่ให้นักเรียนเข้าใจ นักเรียนมีความสนใจในการฝึกออกเสียงมากขึ้นกว่าเดิม แต่เมื่อวิทยากรอธิบายประโยคคำถามในรูปแบบต่างๆ ที่ใช้ถามเกี่ยวกับอาชีพ นักเรียนมีความสับสนในประโยคคำถามแต่ละประโยคพอสมควร แต่เมื่อฝึกไปเรื่อยๆ นักเรียนก็สามารถทำความเข้าใจได้ และเมื่อถึงขั้นการนำไปใช้ วิทยากรให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนจับสลากอาชีพจากวิทยากรคนละ 1 อาชีพ แล้วให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนพร้อมทั้งกรอกข้อมูลที่ได้ลงในแบบสัมภาษณ์อาชีพ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการสัมภาษณ์เพื่อนเป็นภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว (asking and giving about family) พบว่า นักเรียนมีความพยายามที่จะจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวให้ได้ให้มากที่สุด เพื่อที่เวลาฝึกพูดจะได้ใช้คำศัพท์ได้มากขึ้น แต่เมื่อถึงช่วงนำไปใช้วิทยากรให้นักเรียนแต่งประโยคแนะนำสมาชิกครอบครัว พร้อมทั้งให้เพิ่มเติมข้อมูลต่างๆ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นประโยคแนะนำสมาชิกจากส่วนไหน และนึกคำศัพท์ที่จะมาใช้ในข้อมูลเพิ่มเติมต่างๆ ตามที่คิดไม่ได้ ในภาพรวมนักเรียนทุกคนมีความตั้งใจฝึกการพูดเป็นอย่างดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การถามทิศทาง (asking directions) พบว่า เมื่อวิทยากรอธิบายคำศัพท์ทิศทาง ความหมายของคำศัพท์ทิศทาง และป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ให้แก่นักเรียน นักเรียนมีความสนใจมาก เพราะเป็นเรื่องใหม่ประกอบด้วยนักเรียนอยากที่จะฝึกถามทิศทางให้ได้ รวมทั้งเป็นสิ่งใกล้ตัวที่นักเรียนได้พบในชีวิตประจำวัน แต่นักเรียนไม่เคยได้ใช้เป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน และมีความสนใจในสื่อประกอบการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก

และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การบอกทิศทาง (giving directions) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะฝึกการถามทิศทาง และการบอกทิศทางเป็นอย่างมาก ประกอบกับวันนี้เป็นการฝึกอบรมวันสุดท้าย โดยหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้น

นักเรียนทุกคนจะต้องทำการทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนต่างตื่นเต้น และพยายามที่จะฝึกฝนตนเองในวันสุดท้ายนี้ให้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

1. การประเมินผลการใช้หลักสูตร

1.1 การประเมินผลหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการประเมินโดยการใช้แบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 ข้อเป็นการถามตอบแบบปากเปล่า (oral test) ได้ผลการประเมินดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การแนะนำตนเอง	15	11.25	1.65	ปานกลาง
2. การแนะนำบุคคลอื่น	15	11.50	1.24	ปานกลาง
3. การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ	15	11.70	1.17	ปานกลาง
4. การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว	15	11.60	1.10	ปานกลาง
5. การถามทิศทาง	20	13.50	0.95	พอใช้
6. การบอกทิศทาง	20	14.65	0.99	ปานกลาง
รวม	100	12.37	1.18	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าโดยภาพรวมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 12.37$, S.D. = 1.18) และเมื่อพิจารณาตามรายเนื้อหา พบว่า เรื่องที่มีผลการประเมินสูงสุด ได้แก่ การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ ($\bar{x} = 11.70$, S.D. = 1.17) รองลงมาได้แก่ การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว ($\bar{x} = 11.60$, S.D. = 1.10) การแนะนำบุคคลอื่น ($\bar{x} = 11.50$, S.D. = 1.24) การแนะนำตนเอง ($\bar{x} = 11.25$, S.D. = 1.65) การบอกทิศทาง ($\bar{x} = 14.65$, S.D. = 0.99) ตามลำดับ และสำหรับเนื้อหาที่มีผลการประเมินต่ำสุด คือ การถามทิศทาง ($\bar{x} = 13.50$, S.D. = 0.95)

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนกับหลังฝึกอบรมตามหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	ก่อนฝึกอบรม	S.D.	หลังฝึกอบรม	S.D.	t - test	p-value
1. การแนะนำตนเอง	15	9.25	1.37	11.25	1.65	4.60	.000
2. การแนะนำบุคคลอื่น	15	9.95	1.57	11.50	1.24	4.41	.000
3. การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ	15	9.45	1.43	11.70	1.17	5.25	.000
4. การถามและตอบเกี่ยวกับครอบครัว	15	10.30	1.13	11.60	1.10	4.21	.000
5. การถามทิศทาง	20	11.75	1.21	13.50	0.95	5.16	.000
6. การบอกทิศทาง	20	11.65	0.99	14.65	0.99	10.34	.000
รวม		10.39	1.28	12.37	1.18	7.62	.000

* p < .001

จากตาราง 8 พบว่าโดยภาพรวมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมอยู่ในระดับกลางและหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม และเมื่อพิจารณารายเนื้อหา พบว่า ทุกเนื้อหามีผลการประเมินหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 การประเมินเจตคติหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ผลการประเมินดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการประเมินเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังฝึกอบรมตามหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การเรียนพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เพราะใช้สื่อสารกับบุคคลต่างๆ	4.60	0.75	มากที่สุด
2. การพูดภาษาอังกฤษได้ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วรู้สึกน่าเบื่อหน่าย	2.45	0.69	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
4. การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น	4.30	0.66	มาก
5. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ	4.25	0.64	มาก
6. การฟังและพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ทำหายน ความสามารถของข้าพเจ้า	4.00	0.92	มาก
7. ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็น ที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.70	0.47	มาก
8. ยิ่งค้นคว้าเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษยิ่งทำให้ ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเอง	4.40	0.82	มาก
9. เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีความสุข	2.40	1.05	มาก
10. ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อ การเรียนในอนาคตของข้าพเจ้า	4.65	0.67	มากที่สุด
11. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากแก่การเรียนรู้และทำ ความเข้าใจ	2.70	0.86	ปานกลาง
12. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.10	1.02	มาก
13. ข้าพเจ้าชอบดูหนังและฟังเพลงภาษาอังกฤษ เพื่อฝึก การฟังและพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	2.95	0.94	ปานกลาง
14. การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยิ่งพูดยิ่งสนุก	3.85	0.75	มาก
15. ถ้าพบชาวต่างชาติข้าพเจ้าจะเข้าไปฝึกพูด ภาษาอังกฤษ	3.10	0.91	ปานกลาง
รวม	3.74	0.78	มาก

จากตาราง 9 พบว่าโดยภาพรวมเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีเจตคติสูงสุด ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในอนาคต ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.67) รองลงมา ได้แก่ การเรียนพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เพราะใช้สื่อสารกับบุคคลต่างๆ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.75) และ

สำหรับรายการที่มีเจตคติต่ำสุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากแก่การเรียนรู้และทำความเข้าใจ ($\bar{x} = 2.70$, S.D. = 0.86)

2. การปรับปรุงหลักสูตร

หลังจากการนำหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงหลักสูตรดังนี้

1. ด้านเนื้อหา เนื้อหาในเรื่องการถามทิศทาง และการบอกทิศทาง เมื่อนำมาแยกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 2 แผน จึงทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องกัน ผู้วิจัยจึงทำการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้การถามทิศทาง และการบอกทิศทางเรียนไปพร้อมๆ กัน และค่อยๆ เพิ่มระดับความยากในการถามและบอกทิศทางไปเรื่อยๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจทันได้

2. ด้านกิจกรรม หลักสูตรฝึกอบรมนี้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในการฝึกอบรมช่วงแรกนักเรียนยังไม่กล้าที่จะพูดโต้ตอบกับวิทยากรเป็นภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิด ผู้วิจัยจึงต้องทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมนักเรียน แล้วทำการสาธิตวิธีการพูดแก่นักเรียน และพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถนำไปปรับเป็นการพูดของแต่ละคนได้